

Một Kiếp Người

Sáng tác: Nguyễn Đình Chương

Buồn vui nhân sinh kiếp người có chẳng phù hư như hạt
cát trong lấp lánh nẻo đường vắng bóng bước chông chênh triền miên giữa tháng
ngày vội đi qua để rồi quên để rồi nhớ Bời là
cát trắng có gì khác đâu về sau chẳng còn
gấm hoa quyến luyến phận là lữ thứ chốn phong sương còn lữ khách không
nhà lá vàng bay tay ngõ ngang Bình minh
có nhiều nắng toả hương tâm hồn cô hoang đầy
những gai xoè như rừng hoang xơ xác chưa ngày
biết thành thời là gì trăm bề gánh Chẳng sống
mãi trần gian cõi mê nhớ nhà diết da một
cõi đời về nơi nào là thiên cổ sông vọng
xuyên nước non vô tình một kiếp người

